

מ"ת 47630/12/18 - מדינת ישראל נגד יניב בן דוד

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 47630-12-18 מדינת ישראל נ' בן דוד (עציר)

לפני המבקשת:	כבוד השופט יוסי טופף
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שרון יונוביץ, עו"ד אוראל בן מוחה ועו"ד עידו נולמן מפרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה)	
נגד המשיב:	יניב בן דוד (עציר) ע"י ב"כ עו"ד ערן ערבה ועו"ד אילן שרטור

החלטה

ההחלטה מותרת בפרסום, למעט שמות המפקחים שהוצגו מטעם המשיב, ופרטיהם מפורטים בסעיף 33 להחלטה

1. לפניי בקשה למעצרו של יניב בן דוד (להלן: "המשיב" או "יניב") עד לתום ההליכים לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים").

כתב האישום

2. ביום 20.12.2018 הוגש נגד המשיב כתב אישום, לאחר שהוסגר לישראל בתום הליך משפטי שהתנהל בספרד, באופן שהוסף לכתב אישום שהוגש עוד ביום 12.2.2018 נגד מעורבים אחרים בפרשה. לימים, ביום 5.8.2019, תוקן כתב האישום פעם נוספת, בעקבות הסגרתו של נאשם נוסף לישראל (תום בן דוד).

3. כתב האישום מייחס למשיב את העבירות הבאות:

עמידה בראש ארגון פשיעה, לפי סעיפים 2(א), 2(א)(1), 2(א)(2) לחוק מאבק בארגוני פשיעה, תשס"ג-2003 (להלן: "**חוק מאבק בארגוני פשיעה**");

הלבנת הון -

עשיית פעולה ברכוש במטרה להסתיר או להסוות את מקורו, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו - ריבוי עבירות לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן: "**חוק איסור הלבנת הון**") בצירוף סעיף 3 לחוק מאבק בארגוני פשיעה;

עשיית פעולה ברכוש אסור - ריבוי עבירות לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון ביחד עם סעיף 3 לחוק מאבק בארגוני פשיעה;

סחיטה באיומים, לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ביחד עם סעיף 3 לחוק מאבק בארגוני פשיעה.

4. על-פי הנטען בחלק הכללי לכתב האישום, הנאשמים התאגדו במסגרת ארגון פשיעה, שפעל בתבנית מאורגנת, היררכית ושיטתית (להלן: "**הארגון**"), החל מחודש ינואר 2015 או בסמוך לכך ועד למועד הפתיחה בחקירה גלויה ביום 16.1.2018 (להלן: "**התקופה הרלבנטית**"). לכל נאשם היה במסגרת הארגון תפקיד מוגדר וברור במבנה ההיררכי. הארגון פעל במספר תחומים, שכללו בין היתר הפצת חשבוניות מס כוזבות בתמורה לעמלה, ניכוי חשבוניות מס כוזבות והלבנת הון, והכל במטרה להשיא את רווחיו ורווחי החברים בו, תוך התמדה בפעילות עבריינית משותפת של החברים בו.

5. המשיב שימש כראש הארגון והרוח החיה בו. המשיב הוא זה שהתווה את מדיניותו הפלילית של הארגון וכיוון את הפעילים והחברים בו לביצוע עבירות פליליות. המשיב הורה על חלוקת הרווחים בין חברי הארגון וקבע את חלוקת התפקידים בו.

6. נטען כי הארגון הפעיל מערך משומן של הפצת חשבוניות מס כוזבות לעוסקים וחברות שונות, אשר שימשו כלקוחות הארגון. הפצת חשבוניות המס הכוזבות נעשתה באמצעות חברות ההפצה של הארגון (להלן: "**חברות ההפצה של הארגון**"), והצמיחו הכנסות בהיקף של 366,650,934 ₪, כאשר סכום המע"מ הגלום בהן הסתכם לסך של 53,316,112 ₪.

על מנת להפחית את חבות תשלום מס ההכנסה ומס ערך מוסף של חברות ההפצה של הארגון ועל מנת לשוות כסות חוקית לפעילותן, השתמש הארגון במערך חברות נוסף אשר סיפק חשבוניות מס תשומות כוזבות לחברות ההפצה של הארגון (להלן: "**חברות הכסות של הארגון**").

חברות הכסות של הארגון הנפיקו לחברות ההפצה חשבוניות מס כוזבות בסך של 510,685,235 ₪,

כאשר סכום המע"מ הגלום בהן הסתכם לסך של 72,202,128 ₪.

עיקר הכנסותיהן של חברות הכסות נבע מהפעילות הפלילית מול חברות ההפצה, אולם לעתים הוציא הארגון חשבוניות כוזבות ללקוחות הארגון גם באמצעות חברות הכסות, כפי שפורט בכתב האישום.

בנוסף על מערך הפצת חשבוניות המס הכוזבות, הפעיל הארגון מערך נוסף למתן הלוואות בריבית תמורת חשבוניות מס כוזבות.

כתוצאה ממערך הפצת חשבוניות המס הכוזבות של הארגון וכתוצאה ממערך הלוואות בריבית כנגד חשבוניות מס כוזבות, צבר הארגון רכוש, שהינו "רכוש אסור" בהתאם לסעיף 3 לחוק איסור הלבנת הון, בסך כולל שאינו פחות מכ-261 מיליון ₪.

הנה כי כן, נטען כי הארגון, או מי מטעמו, בהוראת המשיב כראש הארגון, ביצעו פעולות ברכוש האסור במטרה להסתיר או להסוות את מקורו של הרכוש, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו, או עשיית פעולה בו. במסגרת פעילותו פרט הארגון, יחד עם מי מטעמו, המחאות המשוכות על שם חברות ההפצה וכן המחאות המשוכות על שם חברות הכסות בעסקי מתן שירותי מטבע, והכל בהתאם להוראת המשיב כראש הארגון, הדרג הבכיר והדרג הניהולי.

7. במסגרת הפרק הראשון שבכתב האישום מיוחסת למשיב עבירה של עמידה בראשות ארגון פשיעה לפי סעיף 2(א), 2(א)(1) ו-2(א)(2) לחוק מאבק בארגוני פשיעה.

על פי הנטען, בתקופה הרלבנטית, המשיב עמד בראש הארגון, הכווין את פעילותו ופיקח עליו, במטרה לקדם את פעילותו הפלילית של הארגון. לשם קידום מטרות הארגון ובמטרה למנוע התחקות אחר פעילותם הפלילית, נהגו חברי הארגון להחליף, מעת לעת, מכשירי טלפון נייד וכרטיסי סים, שוחחו ביניהם באמצעות יישומון וואטסאפ והרבו להשתמש בשמות קוד.

המשיב ניהל את הארגון, קיבל דיווחים שוטפים מחברי הארגון באשר לפעולות הארגון והורה להם באשר לאופן המשך הפעילות הפלילית של הארגון. המשיב, בהיותו ראש הארגון, קיבל דיווחים שוטפים מחברי הארגון על אודות הכנסות הארגון והורה להם כיצד לנהוג בהן, בכלל זה הורה המשיב על חלוקת ההכנסות למנהלי הארגון, חבריו ולגורמים שונים שעבדו עם הארגון. המשיב קבע את אופי הפעילות הפלילית לביצוע, את דרך הביצוע, מי מבין פעילי הארגון יבצעה ואת אופן חלוקת הרווחים. בכלל זאת, המשיב קבע למי יופצו החשבוניות הכוזבות, באיזה חברה יעשה שימוש, מה התמורה שתגבה עבור החשבוניות הכוזבות, כיצד ולמי יתבצע התשלום והורה על אופן חלוקת הרווחים.

בין השנים 2015-2016 נרשם יניב כעובד בחברת קינג דיוויד תעשיות, חברה אופיר התזה, וחברת קינג דיוויד ניהול פרויקטים, כולן חלק ממערך ההפצה של הארגון. באמצעות החברות הפיץ הארגון חשבוניות

מס כוזבות ללקוחות הארגון.

המשיב, תום והראל גייסו את הפעילים בארגון, שילמו את שכרם, הנחו את הכפופים להם וכיוונו את פעולתם, במטרה לקדם את פעילותו הפלילית של הארגון. המשיב קבע את אופי הפעילות הפלילית לביצוע, את הדרך לביצועה, מי מפעילי הארגון יבצעה וכן את חלוקת הרווחים בארגון.

נטען כי במעשים המתוארים באישום זה וביתר האישומים שבכתב האישום, עמד המשיב בראש ארגון פשיעה, ויחד עם יתר הנאשמים, ניהל ארגון ופיקח על פעילות בארגון פשיעה.

8. במסגרת הפרק השלישי שבכתב האישום מיוחסות למשיב ולנאשמים נוספים עבירות של הלבנת הון במסגרת ארגון פשיעה.

על פי הנטען, בתקופה הרלוונטית הוציא הארגון, יחד עם מי מטעמו, חשבוניות מס כוזבות על שם חברות הכסות של הארגון, אותן ניכה הארגון בחברות ההפצה, הכל בנסיבות מחמירות. בתמורה לחשבוניות המס הכוזבות, הנפיק הארגון יחד עם מי מטעמו, המחאות המשוכות על שם חברות ההפצה של הארגון לפקודת חברות הכסות, וזאת כנגד אותן חשבוניות מס כוזבות שהוציאו חברות הכסות לחברות ההפצה. ההמחאות על שם חברות ההפצה מהוות רכוש אסור כהגדרתו בסעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון (להלן: "**הרכוש האסור**").

במטרה להסתיר ולהסוות את הרכוש האסור, זהות בעלי הזכויות בו, מיקומו, תנועותיו או עשיית פעולה בו, פעל הארגון בהתאם להוראות המשיב כמפורט להלן: בהוראות המשיב, הפקידו פעילי הארגון יחד עם מי מטעמו, את ההמחאות בחברות למתן שירותי מטבע (להלן: "**חברות הנש"מ**") והמירו את ההמחאות למזומן (להלן: "**כספי המזומן**"); פעילי הארגון או מי מטעמו, על פי הוראות המשיב, משכו את כספי המזומן מחברות הנש"מ; בהתאם להוראות המשיב, פעילי הארגון יחד עם מי מטעמו נטלו את כספי המזומן והטמיעו אותם חזרה בפעילותו הפלילית של הארגון.

היקף עבירות הלבנת ההון לפי הוראות המשיב, במסגרת ההמחאות שנפרטו, הינו כדלקמן:

- מחשבונה של חברת גלריה אדלרס סכום של 34,452,700 ₪;

- מחשבונה של חברת קינג דיוויד תעשיות סכום של 154,773,294 ₪;

- מחשבונה של חברת אופיר התזה סכום של 62,438,017 ₪;

- מחשבונה של חברת קינג דיוויד ניהול סכום של 4,285,299 ₪;

סך היקף כלל עבירות הלבנת ההון המיוחסות למשיב בכתב אישום הינו 255,949,310 ₪.

נטען כי המשיב עשה את הפעולות המפורטות לעיל בידיעה שהרכוש הינו אסור ובמטרה להסתיר או להסוות את מקורו, זהות בעלי הזכויות בו, מיקומו, תנועותיו או עשיית פעולה בו.

9. במסגרת הפרק החמישי שבכתב האישום מיוחסת למשיב ולנאשם נוסף (להלן: "אטיאס") עבירה של סחיטה באיומים. על פי הנטען, שלמה מתוק (להלן: "שלמה") רכש בשותפות עם אחר, אולם אירועים בשם "יד חרוצים" ברחוב יד חרוצים בתל אביב (להלן: "אולם האירועים")

בחודש מאי 2015 בקירוב, החל אטיאס, במסגרת פעילות הארגון, לספק מימון באמצעות הלוואות לעסק של שלמה. בנוסף, החל הארגון להנפיק תלושי שכר לעובדים באמצעות חברת גולד ליבר (נאשמת 17), שהייתה בשליטתו של הארגון, ורשומה על שם נאשם 7, תמורת עמלה בגובה 5% + מע"מ.

לאחר כ-3 חודשים ממועד ההתקשרות בין שלמה לאטיאס, בחודש אוגוסט 2015 בקירוב, התקשה שלמה להמשיך ולפרוע את השיקים שנתן לאטיאס בתמורה למימון שסיפק הארגון, וביקש לדחות את מועד פירעון השיקים. אטיאס סירב לבקשת שלמה והודיע כי המשיב, האחראי על המימון, יגיע לסדר אתו את התשלום.

סמוך לאחר פניית שלמה לאטיאס, נפגשו המשיב ואטיאס עם שלמה. המשיב דרש משלמה לשלם את הכסף שהוא חייב לארגון, איום עליו כי אם לא ישלם הם ייקחו לו את אולם האירועים, וכי יבואו כל ערב לאולם האירועים וייקחו את פדיון האירוע מאותו ערב. בנוסף, אמר המשיב לשלמה: "אני לא אתן לך לעבוד אם אני לא אקבל את הכסף", גער בו והרים את קולו, תוך שהוא דורש משלמה פירעון מידי של ההלוואה.

בהמשך למתואר, התקיימו מספר פגישות בין המשיב ואטיאס לבין שלמה, שהתקיימו בלובי של הבניין שבו התגורר המשיב. בפגישות אלו, הפעיל המשיב לחץ על שלמה לתשלום החוב, תוך שאטיאס איום עליו שלמשיב יש שותפים בדרום הנמנים עם משפחת פשע, והודיעו כי לא כדאי לו להתעסק איתם.

בהמשך, במועד שאינו ידוע למאשימה, הגיעו המשיב ואטיאס לאולם האירועים, ביחד עם אנשים נוספים מהארגון, על מנת להפעיל לחץ על שלמה, חסמו את הכניסה למשרדים ומנעו פגישה של שלמה עם חתן וכלה שנכחו במקום.

בעקבות האיומים המתוארים שילם שלמה את הריבית שדרש המשיב בגין החוב. בנוסף, בשל העיכוב בתשלום החוב, הודיע המשיב לשלמה שחובו טפח לסך של 500,000-600,000 ₪ בטענה כי "זה לא כמו בנק רגיל".

בנוסף לכך, במועד שאינו ידוע למאשימה, דרשו המשיב ואטיאס משלמה שיספק שירותי קייטרינג לאולם אירועים בגבעת ברנר, שבו הם שותפים. המשיב ואטיאס הודיעו לשלמה כי בדרך זו יפחית את חובו לארגון. בהתאם, סיפק שלמה שירותי קייטרינג לאולם האירועים בגבעת ברנר במשך כ-6 חודשים, אז סיים לשלם

לארגון את החוב. סך החוב ששילם שלמה לארגון טפח והסתכם לסכום של 900,000 ₪ כולל ריבית ומע"מ.

נטען כי במעשיו המתוארים לעיל, סחט המשיב את שלמה באיומים.

הבקשה למעצר עד תום הליכים

10. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה כאמור בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים. נטען לקיומה של תשתית ראיתית לכאורית לביצוע העבירות המיוחסות למשיב, ולקיומן של מספר עילות מעצר כדלקמן:

עילת מעצר בשל חשש לסיכון בטחון הציבור, לרבות רכוש, לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים, נוכח אישומי של המשיב כמי שעמד בראש ארגון פשיעה והורה לפעיליו לבצע שורה ארוכה של עבירות במסגרת ארגון הפשיעה. נטען כי המשיב הינו עבריין מתוחכם אשר פעל באופן שיטתי וסדרתי וגרם לנזק עצום לביטחון הציבור ולקופת המדינה, וקיים חשש ממשי כי ימשיך לסכן את בטחונו של הציבור בכללותו. בהקשר זה צוין כי המשיב הורשע בעבר בביצוע עבירות של אי מסירת מידע לאחר דרישה; מסירת ידיעה כוזבת; איומים; הדחה בחקירה; העלבת עובד ציבור; איסור עשיית פעולה ברכוש אסור; השמטת הכנסה במזיד; עבירה על חוק הביטוח הלאומי, וביום 14.4.2010 נגזרו עליו בגין כך, בין היתר, 78 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה למשך 18 חודשים, כאשר העבירות המיוחסות לו בגין הלבנת הון ואיומים בוצעו לכאורה בתקופת התנאי, מבלי שהיה בכך כדי להרתיעו.

עוד נטען כי מיד לאחר שחרורו של המשיב מהמאסר, באוגוסט 2014, הוא שיכלל את פעילותו הפלילית, והקים את הארגון על בסיס מערך חדש של חברות ואנשים, שיעבדו תחתיו על פי הנחיותיו, בתבנית מאורגנת, היררכית ושיטתית, מתחילת שנת 2015, כמתואר בכתב האישום.

נטען כי הפן הכלכלי בעבירות שביצע לכאורה המשיב מקים עילת מסוכנות לקופה הציבורית, בהתחשב בגורמים הבאים: פעילות המשיב במסגרת עמידה בראש ארגון פשיעה; התכנון הנדרש להקמת מערך של חברות שפעלו במסגרת הארגון; הצטברות העבירות; התדירות התכופה והיומיומית שביצוע העבירות; השנים הרבות בהן בוצעו העבירות באמצעות חברות שונות; התחכום בניהול מערך אופרטיבי של ארגון פשיעה על ידי המשיב יחד עם הנאשמים האחרים להנפקה וקיצוז של חשבוניות מס כוזבות תוך שימוש בחברות קש; שימוש בנותני שירותי מטבע (צייג'ים) לצורך פריסת שיקים והעברה של כספים במזומן; פעולות ההסתרה המתוחכמות שנועדו להסוות את זהות הבעלים של הרכוש האסור; היקף העבירות העצום העומד על כ-850,000,000 ₪ ומתוכם גניבת הקופה הציבורית בסכומים הנאמדים במאות מיליוני שקלים; ביצוע עבירות של הלבנת הון בהיקף של כרבע מיליארד שקלים, והכל על מנת לממן ולנהל את

ארגון הפשיעה שפעל לצורך התחמקות מתשלום מיסים והלבנת הון.

עילת מעצר בשל **חשש להמלטות מאימת הדין** לפי סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים, בהינתן שהמשיב נמלט מהארץ למדריד שבספרד, והמשיך לנהל את הארגון ולבצע עבירות משם במהלך כל שנת 2017. נטען כי המשיב המשיך לנהל את הארגון ואת מערך הפצת החשבוניות הכוזבות במהלך כל שנת 2017 מספרד, באמצעות מתן הנחיות יומיומיות לפעיליו בארגון באשר לביצוע העבירות הפליליות ולהבנת ההון. בהקשר זה צוין כי גם אחיו של המשיב, תום והראל, שמיוחס להם כי היוו את הדרג הבכיר של הארגון. נטען כי המשיב בחר לחיות ולנהל את עסקיו מחוץ לישראל תוך שהשאיר את משפחתו, ילדיו והוריו בארץ. נטען כי המשיב ביסס עסקים ורכש נדל"ן מחוץ לישראל, תוך שמקורביו נרדמו כבעלי הרכוש לצורך הסתרתו. נטען כי הימלטותו של המשיב מהארץ והעברת חלק גדול מרכושו אל מחוץ לישראל, מלמדים שהמשיב בנה לעצמו חיים אלטרנטיביים בחו"ל. עוד נטען כי על אף שהמשיב ידע כי הוגש כתב אישום נגד הדרג הניהולי של הארגון, הסוכנים ופעילים בארגון שהוא עמד בראשו, ולמרות שהוא עצמו נעצר, הוא בחר לעשות כל שלא ידו על מנת למנוע את הסגרתו. לאור האמור, נטען כי קיים יסוד סביר לכך ששחרורו של המשיב בעת הזו יביא להתחמקותו מהליכי שפיטה או מריצוי עונשו ככל ששורשע.

בנוסף נטען לקיומה של עילת מעצר בשל **חשש לשיבוש מהלכי משפט** לפי סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים, נוכח היותו של המשיב ראש ארגון פשיעה, והמסוכנות הנשקפת ממנו. נטען כי המשיב הורה לאנשיו לפעול באמצעות "טלפונים מבצעים" כדי למנוע מעקב של הרשויות על פעולות הארגון, וכדי להסתיר את עצמו ואת אחיו. בנוסף, נטען כי המשיב הורה לחברי הארגון להשמיד את הטלפונים הסלולריים שבהם שוחחו והתכתבו איתו, על מנת למנוע את גילוי העבירות שביצעו ולשבש את החקירה. כמו כן, נטען כי כשהמשיב חשד כי אחד מחברי הארגון נחשף, הוא דאג להוציאו מחוץ לישראל לתקופה ארוכה, כדי למנוע את החקירה בעניינו. במעשיו אלה, כך נטען, גילה המשיב זילות מוחלטת בחוק, במערכת המשפט וברשויות אכיפת החוק, והוכיח כי מורא החוק אינו חל עליו. לאור האמור, נטען כי קיים יסוד סביר לכך ששחרורו של המשיב בעת הזו יביא לשיבוש מהלכי משפט, להשפעה על עדים ולפגיעה בראיות בדרך אחרת.

11. בדיון שהתקיים ביום 11.7.2019, ולאחר שנשמעו חלק מטיעוני הצדדים בנוגע לתשתית הראייתית הלכאורית, ניתנה הסכמת ב"כ המשיב, בהגנותו הרבה, לקיומן של ראיות לכאורה לביצוע העבירות המיוחסות למשיב. כמו כן, נשמעו טיעונים מטעם ב"כ הצדדים בנוגע לעילות מעצר והוצגו חומרי חקירה ופסיקה. לבקשת ב"כ המשיב, הופנה המשיב לשירות המבחן, על מנת שיוגש תסקיר מעצר בעניינו, ובמסגרתו יפרט את התרשמותו ממפקחים מוצעים, תוך שהובהר כי אין בכך כדי לטעת ציפייה באשר להחלטה שתתקבל בנוגע למעצרו או לשחרורו של המשיב.

תסקירי שירות המבחן

12. בעניינו של המשיב הוגשו 3 תסקירים מטעם שירות המבחן. להלן עיקרי הדברים:

12.1 בתסקיר מיום 29.7.2019 צוין כי המשיב בן 40, מצוי בזוגיות מזה כ-15 שנה ולהם שלושה ילדים קטינים. למשיב בת בגירה נוספת מקשר קודם. עד למעצרו הנוכחי התגורר המשיב באירופה, בעיקר בצרפת, ונהג לשהות תקופות ממושכות בספרד לצורך ביקורים אצל אחד מאחיו, שעצור אף הוא במסגרת הליך זה. המשיב ציין כי עזב את לימודיו לאחר 11 שנות לימוד על מנת לסייע בעסק משפחתי. המשיב התגייס לשירות צבאי, אך שוחרר לאחר כשלושה חודשים, לדבריו בעקבות לחצים מצד אביו לסייע לפרנסת המשפחה. שירות המבחן ציין כי בעבר סיפר המשיב שביקש להשתחרר מהצבא על רקע סירוב מפקדיו להיענות לבקשתו להעבירו לתפקיד אחר. המשיב מסר כי לאחר שחרורו מהצבא, הקים חברה בתחום ההתקנות מטעם "הוט" ו"יס". במסגרת עבודתו זו הורשע בעבר בעבירות בתחום המרמה ונידון ל-78 חודשי מאסר בפועל. המשיב מסר כי לאחר שחרורו מהכלא באוגוסט 2014, התקשה להתנהל בישראל, בין היתר עקב חילוט כספים ונכסים רבים וקושי להשתלב במסגרת תעסוקתית, ולכן עבר להתגורר באירופה, ועבד בעסק של חבר בתחום הטלפונים הסלולריים.

המשיב תאר קשר מורכב עם אביו במשך השנים. במהלך שהותו בחו"ל, שמר על קשר שוטף עם משפחתו וילדיו, אשר הגיעו לבקרו מדי מספר חודשים. שירות המבחן התרשם כי מערכת היחסים בין המשיב לבת זוגו מאופיינת בתלות כלכלית מצד האישה, וכי המשיב מבטא כוחנות, שליטה וריכוז עצמי.

צוין כי מלבד הרשעתו של המשיב בעבירות מתחום המרמה משנת 2018, בגין נידון ל-78 חודשי מאסר, הוא הורשע בשנת 2011 בעבירה של השגת מרשם פלילי שלא כדין ונידון לחודש מאסר אשר רוצה בחופף למאסרו.

שירות מבחן התרשם כי המשיב מתקשה לשתף באופן כן ואותנטי, ולהתייחס לחלקים בעייתיים. התקבל הרושם שהמשיב מצמצם חלקים פוגעניים כמנגנון הגנתי להעלאת דימוי העצמי, ונוהג לעשות שימוש מניפולטיבי באחר לצורך סיפוק צרכיו.

שירות המבחן התרשם מהמשיב כמי שגדל במסגרת בה היה חשוף לתדמית גברית כוחנית ואלימה, אותה ככל הנראה אימץ לעצמו בהמשך חייו. שירות המבחן התרשם כי במטרה להגיע להצלחה כלכלית, התקשה המשיב לבחון התנהגות בעייתית מצדו, התנהל באופן שולי ומרמתי תוך נטילת סיכונים וטשטוש גבולות המוסר, האסור והמותר באופן שעונה על צורך אישיותי של סיפוק תחושות מסוגלות וכוח, ותוך קושי להתייחס לרגשות האחר ופגיעתו בהם. לפי התרשמות שירות המבחן, למשיב קווי אישיות אנטי סוציאליים, חשיבה אגוצנטרית ושימוש מניפולטיבי באחר לצורך סיפוק צרכיו. עוד התקבל הרושם כי למשיב נטייה להתנהגות אימפולסיבית ומניפולטיבית במצבים בהם חווה איום על תדמיתו. כמו כן התרשם שירות המבחן

כי המשיב מתקשה להתנהל מול גבולות וסמכות במצבים שונים באופן בונה ונורמטיבי, ופועל למילוי צרכיו ורצונותיו תוך נטייה לשימוש בעיוותי חשיבה, כשהוא מתקשה לראות את הבעייתיות בכך.

שירות המבחן הביא בכלל חשבון כי ענישה קודמת לא הובילה את המשיב לבחון התנהלותו ומצבי סיכון בהם נתון, לשינוי בהתנהלותו ודפוסי חשיבתו. לאור האמור, העריך שירות המבחן כי **קיים סיכון משמעותי ביותר להישנות התנהלות בעייתית ולהישנות ביצוע עבירות.**

שירות המבחן ציין כי גם במהלך מעצרו הנוכחי המשיב מבטא דפוסי חשיבה נוקשים, מתקשה לבחון התנהלותו, תוך מיקוד שליטה חיצוני והבעת עמדות כוחניות, אשר לשיטת שירות המבחן יקשו עליו, בשלב זה בחייו, להפיק תועלת מהליך טיפולי כלשהו.

שירות המבחן נפגש עם מספר מפקחים שהוצגו לפניו, ולאחר שפירט את התרשמותו מכל אחד מהם, העריך כי הם יתקשו באופן ממשי להפחית את הסיכון הנשקף מהמשיב.

בסופו של יום, בשקלול כל הגורמים, ובכללם הערכת הסיכון המשמעותי ביותר להמשך מעורבות פלילית מצד המשיב, אופיו המתואר, החשש לשיבוש הליכים והמלטות מאימת הדין, ההערכה מנטיית המשיב להתנהלות מניפולטיבית, הערכה כי המפקחים המוצעים יתקשו באופן ממשי להפחית מהסיכון הנשקף מהמשיב, התגבשה המלצת שירות המבחן על המשך החזקת המשיב במעצר עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו.

12.2 בתסקיר נוסף מיום 8.9.2019, פירט שירות המבחן את התרשמותו ממפקחים נוספים, בעקבות החלטת בית המשפט מיום 1.8.2019 להיעתר לבקשת המשיב להציג מפקחים נוספים להתרשמותו. שירות המבחן התרשם מאי התאמתם המפקחים המוצעים הנוספים שהוצגו לפניו. שירות המבחן הוסיף כי להערכתו המשיב פועל באופן מניפולטיבי ובעייתי גם ברובד היחסיים האישיים עם בת זוגו, והביע חשש לניצולה על ידו, בנוסף לשיבוש הליכי משפט. לאור זאת, ובהיותה של בת זוגו של המשיב נאשמת אף היא בכתב האישום הנוכחי, שלל שירות המבחן את האפשרות כי ביתה ישמש כמקום חלופת מעצר עבור המשיב. שירות המבחן הזכיר את כלל הגורמים שמנה בתסקירו הקודם, ושב על המלצתו לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

12.3 בתסקיר נוסף מיום 6.10.2019, פירט שירות המבחן את התרשמותו משני מפקחים אפשריים נוספים, בעקבות הזדמנות נוספת שניתנה למשיב, אך הם לא הומלצו כמתאימים למלאכת הפיקוח. צוין כי המשיב ביקש לשהות בתנאי מעצר בפיקוח אלקטרוני בבית זוגתו, שגם היא נאשמת בכתב האישום. שירות המבחן הביע חשש כי במערכת היחסים הזוגית נוטה

יניב לניצול בת זוגו, ועשוי לשבש את הליכי משפט. לאור האמור, שב שירות המבחן על המלצתו לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים.

טיעוני הצדדים

13. בדיונים שהתקיימו במועדים 11.7.2019 ו-7.10.2019 עתרו ב"כ המבקשת, עו"ד שרון יונוביץ, עו"ד אוראל בן מוחה ועו"ד עידו נולמן, להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, ושב על עיקרי הטיעונים שנכללו בבקשה למעצרו של המשיב, כפי שפורטו לעיל. נטען כי כנגד המשיב הוגש כתב האישום המייחס לו עבירות חמורות של עמידה בראש ארגון פשיעה, הלבנת הון וסחיטה באיומים. הודגש כי בשל אילוצים פרוצדורליים בלבד, הטמונים בהליכי הסגרת המשיב ממדידת, מנועה המדינה מלהעמיד את המשיב לדין בביצוע עבירות פיסקאליות, על אף שעמד בראשות ארגון פשיעה המיוחסות לו ולחברי הארגון ביצוע עבירות שכאלה, בהתאם להוראותיו של המשיב. נטען לעילות מעצר בשל מסוכנות, חשש להימלטות מאימת הדין ולשיבוש הליכי משפט, מהטעמים שפורטו בבקשת המעצר. בהקשר זה טענו ב"כ המבקשת כי הגם שהמדינה מנועה מלייחס למשיב עבירות פיסקאליות (כך למשל, הפצת חשבוניות פיקטיביות בהיקפים המנויים בכתב האישום), בשל האילוצים להן היא מחויבת במסגרת האמנות המאפשרות את הליכי ההסגרה, עדיין ניתן להביא בחשבון לצורך עצמת עילות המעצר, בעיקר כשהדברים משתקפים מיתר העבירות המיוחסות למשיב וממסכת הראיות נגדו. בנוסף לכך, צוין כי המשיב שתק בחקירתו ויש בכך כדי לחזק את עילת המעצר מחמת מסוכנותו. ב"כ המבקשת הפנו גם להתרשמות שירות המבחן ולנימוקיו וטענו כי המשיב אינו ראוי לאמון בית המשפט ואין חלופת מעצר שתסכון בעניינו. ב"כ המבקשת הפנו לפסיקה לפיה חלופת מעצר מבוססת על אמון שניתן לתת בנאשם וכי פיקוח אלקטרוני אינו אלא אמצעי טכני, שנועד להבטיח את קיום התחייבויותיו של הנאשם, ואין בו תחליף לתנאי הבסיסי של מתן אמון במפוקח. עוד נטען, כי נקבע בפסיקה, שלבית המשפט סמכות להתרשם באופן בלתי אמצעי מאישיותם של העומדים לפניו, אך כאשר מצויה חוות דעת מקצועית של שירות המבחן בדבר אופיו של הנאשם והאמון שניתן לרכוש לו, ראוי שבית המשפט ייתן לכך משקל בהחלטתו, כאשר הבחינה הרלוונטית היא מידת האמון שיש לתת בנאשם עצמו ולא רק במפקחיו. בהקשר זה נזכרה הפסיקה, הקובעת כי נדרשים נימוקים כבדי משקל כדי לסטות מהמלצה שלילית של שירות המבחן, אשר לשיטת המבקשת אינם מקיימים בעניינו. נטען כי תסקירי שירות המבחן נחרצים באשר למשיב עצמו ולאופיו וגם באשר לחוסר התאמתם של המפקחים המוצעים וחלופת הפיקוח המוצעת. כמו כן, נטען כי גם עברו הפלילי של המשיב מקשה לתן בו אמון, היות והורשע בעברו בניהול מערך של חשבוניות פיקטיביות ונידון ל-78 חודשי מאסר, אך לא חדל מביצוע עבירות והמשיך בעיסוקו הפלילי. ב"כ המבקשת הפנו להחלטת המעצר בעניינו של המשיב במסגרת אותו הליך בו הורשע, והפנו לקביעות בית המשפט בדבר אופיו של המשיב, שיש להן השלכות גם ביחס לתיק הנוכחי. נטען כי המשיב שוחרר ממאסר בחודש אוגוסט 2014, וכתב האישום הנוכחי מייחס את תחילת ביצוע העבירות במסגרת ארגון הפשיעה החל משנת 2015, דבר המחזק את הקושי לתן אמון במשיב. נטען כי לאור חזרתו של המשיב לפעילות העבריינית כה סמוך לשחרורו ממאסר ממושך, ולאור האמור בתסקירי שירות המבחן, לא נראה כי מאסרו של המשיב השפיע עליו והרתיעו מלשוב לבצע

לכאורה עבירות זהות לאותן עבירות בהן הורשע.

נטען כי שירות המבחן התרשם כי אין ביכולתם של המפקחים המוצעים להוות גורם סמכותי ולהפחית את מידת הסיכון הנשקף מהמשיב. נמצא כי אותם מפקחים אינם יכולים להפיג את המסוכנות ואת החשש להמלטות ושיבוש הנשקפים מהמשיב. נטען כי גם מתסקירי שירות המבחן וגם מדברי המפקחים בבית המשפט, ניתן ללמוד כי מדובר במי שרוצים לסייע מבלי שהם באמת מבינים את משמעות הפיקוח, היכרותם את המשיב הינה שטחית בלבד, והם אינם ערים למאפייני אישיותו ועברו הפלילי. לאור זאת, ובהתאם לממצאי שירות המבחן, נטען כי אין מדובר במערך פיקוח אשר יוכל להיות ערני למצבי סיכון ולהוות גורם סמכותי שיפקח ויציב למשיב גבולות.

נטען לחוסר התאמת מקום הפיקוח המוצע, שכן המשיב ביקש לשהות בתנאי מעצר בפיקוח אלקטרוני בביתה של גילה בן דוד, אם ילדיו, אשר טענה בתחילת ההליכים כי כיום היא אינה מנהלת מערכת יחסים זוגית עמו. בהקשר זה הופנה בית המשפט לתסקירים בעניינה של גילה בן דוד. נטען כי שירות המבחן עמד על מידת התלות של גילה בן דוד במשיב, ומידת השפעתו עליה, כך שדירתה אינה מתאימה לשמש עבורו כמקום מעצר.

נטען כי קיים חשש להמלטות המשיב מאימת הדין, שכן על פי החשד, הוא הפיק רווחים בסכומים של מאות מיליוני שקלים, אשר רובם לא נתפסו, כך שניתן להניח כי יש באפשרותו להעתיק את מקום מושבו לחו"ל. נטען כי על פי החשד, למשיב יש נכסים בחו"ל באמצעות חברה ברומניה אשר מחזיקה במספר דירות, ומחצית מזכויותיה מוחזקות בידי גילה בן דוד. עוד נטען כי המשיב העתיק בעבר את מקום מושבו לחו"ל וניתן להניח כי תהיה באפשרותו לשוב לחיות בחו"ל. בהקשר זה הפנו ב"כ המבקשת להליכי הסגרתו של המשיב מספרד וטענו כי המשיב לא הוסגר לישראל בהסכמה, ואף ביקש הכרה כפליט בספרד, דבר שמגביר את החשש להימלטותו.

נטען כי אין במעצר באיזוק אלקטרוני כדי להקהות את החשש מפני שיבוש והימלטות. צוין כי פיקוח אלקטרוני רלוונטי במקרים בהם יש סיכון שנאשם יצא את גבולות ביתו, אך בענייננו החשש שהמשיב ימשיך לעבור עבירות ולשבש הליכי משפט או להעתיק את מקום מושבו לחו"ל.

ב"כ המבקשת לא התעלמו מפרק הזמן הממושך שבו צפוי ההליך המשפטי להתנהל, אך טענו כי הפסיקה נתנה דעתה בצורך להחזיק נאשמים במעצר, בהינתן הצדקה לכך, גם למשך תקופות ארוכות, שעה שמדובר בכתבי אישום מורכבים וסבוכים, הכוללים אישומים ונאשמים רבים, כדוגמת ארגוני פשיעה.

לבסוף, נטען כי לאור התנהלותו הכלכלית של המשיב; חומרת העבירות המיוחסות לו; אופן ביצוע העבירות; אופיו של המשיב כפי שמשתקף בתסקירי שירות המבחן; חוסר האמון במשיב; עברו הפלילי וחוסר הרתעתו ממאסר ממושך; ההתרשמות מהמפקחים המוצעים - כל אלה מובילים למסקנה שיש

לאמץ את עמדת שירות המבחן, ולהורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

14. ב"כ המשיב, עו"ד ערן ערבה, עתר לשחרר את המשיב להמשך מעצר בפיקוח אלקטרוני בדירת בת זוגו, או בכל מקום אחר, בפיקוח מי מהמפקחים שהוצגו מטעמו. נטען כי החלטת המעצר במסגרת התיק קודם שהתנהל נגד המשיב, אליו הפנתה ב"כ המבקשת, אינה רלוונטית שכן שם דובר על אירוע מלפני קרוב לעשור, שכלל אלימות, איומים כלפי שוטר ושיבוש הליכי משפט. עוד נטען כי בסופו של יום המשיב נתן הסכמתו להסגרתו מספרד לישראל, לאחר שביקש קודם לכן לקבל מעמד של פליט אך חזר בו.

ב"כ המשיב הפנה לעניינם של נאשמים אחרים בכתב האישום, ובפרט לאלו המיוחסת להם השתייכות לדרג הבכיר של ארגון הפשיעה, וטען כי חרף חומרת העבירות המיוחסות להם, הם שוחררו ממעצר וכעת שוהים ללא תנאים מגבילים, בהסכמת המבקשת. עוד נטען כי המבקשת עתידה לעתור לטווח ענישה נמוך יותר בעניינו של המשיב מאשר בעניינם של יתר הנאשמים, שכן למשיב כלל לא מיוחסות עבירות פיסקאליות. לאור האמור, הביע ב"כ המשיב פליאה לפשר החזקתו של המשיב במעצר, מזה קרוב לשנתיים, בעוד נאשמים אחרים, המואשמים בעבירות חמורות יותר שוחררו ממעצר, ואף בוטלו התנאים המגבילים בעניינם, בהסכמת המבקשת.

נטען כי ליבת הבקשה למעצרו של המשיב נסמכת על מסוכנות פסקלית. בהקשר זה הפנה ב"כ המשיב לסעיף 14 לאמנה האירופית בדבר הסגרה שבין ישראל לאירופה, לפיו לא תפגע החירות של אדם על יסוד דבר מה שהוא אינו מואשם בו. נטען כי המשיב אינו מואשם בביצוע עבירות פיסקליות, אלא בעבירות הלבנת הון. נטען כי בתיקי הלבנת הון, לרוב החשודים אינם שוהים במעצר, עוד טרם הגשת כתב אישום. ב"כ המשיב הפנה לקביעת בית המשפט כי מסוכנות הארגון נמוכה והדגיש כי הארגון אינו פעיל עוד. נטען כי אטיאס, שותפו של המשיב לאישום הסחיטה משוחרר מהמעצר, ובכל מקרה חלפו מאז אותו אירוע מספר שנים, ולמעשה אותו נסחט לכאורה, שלמה, כלל לא נפגע ואף המשיך לעבוד עם המשיב.

נטען כי יש לקחת בחשבון את הימשכות ההליכים, ובכלל זאת כי ההליך העיקרי צפוי להימשך על פני שנים, כשכרגע נדחו הדיונים על ידי המותב הדן בהליך העיקרי, ונאשם נוסף, תום בן דוד, הוסגר לאחרונה מספרד, כך שהדבר יביא לעיכוב שמיעת התיק.

כנגד החשש שנשמע לאפשרות שיבוש ההליכים מצד המשיב, נטען כי הוא עצור מזה קרוב לשנתיים, כשברשותו גישה למכשיר טלפון, וטענת השיבוש כלל לא נשמעה במשך כל התקופה. כמו כן, נטען כי באם היה עולה בדעתו של המשיב לשבש הליכים, הוא יכול היה לעשות זאת בזמן ביקוריה של גילה בן דוד, אשר מבקרת אותו בבית המעצר ללא פיקוח, ובהסכמת המבקשת. בדרך זו, כך נטען, הוכיח המשיב במהלך תקופת מעצרו שהוא ראוי לאמון.

נטען כי המבקשת לא ביססה את חששה כי המשיב ימלט מאימת הדין, וכי אין ראייה שהמשיב נמלט קודם לכן לספרד. נטען כי המשיב יצא מגבולות ישראל ושב אליה; אין ראייה לקיומם של נכסים בחו"ל, והדבר אינו יכול לשמש נגד המשיב יותר מאשר נגד גילה. צוין כי אין בכתב האישום כל האשמה בדבר הברחת נכסים או רכוש. ב"כ המשיב הדגיש כי המשיב מוכן לקיים כל תנאי שיציב בית המשפט לצורך שחרורו.

נטען כי הוצג מערך פיקוח הכולל מפקחים ראויים, אשר חלקם אושרו על ידי בית המשפט במקרים אחרים. ב"כ המשיב ציין כי בין יתר המפקחים המוצעים, לוחם ימ"ר אשר מכיר את המשיב מאז שהיה כבן 7 שנים; עו"ד ללא עבר פלילי שלא תסכן את עתידה; עובד רשות התעופה; קב"ט לשעבר בבית חולים; מפקחים אשר שימשו כמפקחים בעבר ואושרו על ידי בתי משפט שונים; ושחקן כדורגל בנבחרת ישראל לשעבר, כאשר כולם ללא עבר פלילי. נטען, כנגד טענת המבקשת כי המפקחים המוצעים אינם מכירים דיו את המשיב, כי הנחייה 517 להנחיות פרקליטות המדינה מורה על בחינה דקדקנית יותר של מי שקרוב לכאורה למשיב, מחמת ניגוד עניינים. נטען כי עקב מאסרו הממושך במסגרת הרשעתו הקודמת, שהייתה הממושכת בחו"ל ומעצרו הנוכחי, קשה היה למשיב לנהל קשרים עם אחרים ואין לזקוף זאת לחובתו. נטען כי באם יקבע כי ישנה בעייתיות בשהיית המשיב בביתה של גילה, יש באפשרותו לשכור מקום חלופי לצורך שחרורו בתנאים.

דין ומסקנות

15. כתב האישום מייחס למשיב עבירות חמורות של עמידה בראש ארגון פשיעה, הלבנת הון וסחיטה באיומים. אין מחלוקת באשר לקיומה של תשתית ראייתית לכאורית, המקימה פוטנציאל מספק, לשלב דיוני זה, להרשעת המשיב בעבירות המיוחסות לו, בנסיבות המתוארות בכתב האישום.
16. כאמור הצדדים השמיעו טיעוניהם ביחס לעילות המעצר בנוגע למשיב, כשלשיטת המבקשת אין חלופה שתסכון בעניינו, כך שמכלול הנסיבות מחייב להותירו במעצר; ואילו, לטענת ב"כ המשיב, ניתן לשחררו ולו להמשך מעצר בפיקוח אלקטרוני, לצד פיקוח אנושי וקביעת תנאים מגבילים.
17. לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים, כפי שפורטו בהרחבה לעיל, נחה דעתי כי מתקיימות בעניינו של המשיב עילות מעצר בעצמה גבוהה, העונה על הרף הנדרש להמשך החזקתו במעצר עד לתום ההליכים, בשל מסוכנות הנשקפת לציבור, חשש לשיבוש הליכי משפט והימלטות מאימת הדין.
18. כאמור, קיימות ראיות לכאורה שמבססות, לפחות בשלב זה, את הטענה לפיה המשיב לא רק שביצע לכאורה את העבירות המיוחסות לו במתכונת של ארגון פשיעה, אלא הוא זה עמד בראשו, התווה את מדיניותו הפלילית, הנהיג את חברי הארגון, קבע את חלוקת התפקידים והורה על אופן חלוקת הרווחים

שהפיק הארגון מפעילותו העבריינית. הכל כמתואר בכתב האישום.

19. אמנם, את מרבית העבירות המיוחסות למשיב, ניתן לסווג כ"עבירות רכוש" או "עבירות כלכליות", אשר לא נקבעה עילת מעצר סטטוטורית בגין, והן אינן מקימות לכשעצמן חזקת מסוכנות. ואולם, כלל, הן עלולות, לפי מהותן ונסיבות ביצוען, להקים עילת מעצר בגין מסוכנות. כבר נקבע בפסיקת בית המשפט העליון, לא אחת, כי עבירות רכוש המבוצעות באורח שיטתי או בהיקף ניכר או תוך התארגנות של מספר עבריינים או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים, עלולות לפי מהותן ונסיבות ביצוען לסכן את ביטחון האדם ואת בטחון הציבור (ראו למשל: בש"פ 560/06 **מנשה מזרחי נ' מדינת ישראל** (01.02.2006); בש"פ 6800/05 **אדם מכלוף נ' מדינת ישראל** (10.08.2005); בש"פ 7161/00 **מדינת ישראל נ' אלכסנדר רחלין** (06.10.2000); בבש"פ 5431/98 **פרנקל נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(4) 268; בש"פ 5814/06 **מדינת ישראל נ' אוחיון** (14.7.2006); בש"פ 6247/10 **יבגני רבינוביץ נ' מדינת ישראל** (1.9.2010); בש"פ 5561/12 **מדינת ישראל נ' אריה שירזי** (31.7.2012); בש"פ 6393/12 **אילן שפק נ' מדינת ישראל** (20.10.2013); בש"פ 6261/17 **מדינת ישראל נ' איציק ואזנה** (10.8.2017)).

במקרה שבפני, המעשים והעבירות המיוחסים למשיב בכתב האישום, מקימים נגדו עילת מעצר של מסוכנות לביטחון הציבור, במובן של סיכון לרכוש הציבור, וזאת נוכח ההיקף, השיטתיות, התחכום שבביצוע העבירות, התקופה הארוכה יחסית שבמהלכה בוצעו ואופן ביצוען באמצעות הפעלת אחרים הסרים למרותו. כל זאת, בהינתן כי העבירות המיוחסות למשיב בוצעו לכאורה במסגרת ארגון פשיעה, תוך שימוש במערך משומן של הפצת חשבוניות מס כוזבות לעוסקים וחברות שונות, אשר שימשו כלקוחות הארגון. כפי שתואר בכתב האישום, ופורט לעיל, הפצת חשבוניות מס כוזבות נעשתה באמצעות חברות ההפצה של הארגון, והצמיחו הכנסות בהיקף של 366,650,934 ₪, כאשר סכום המע"מ הגלום בהן הסתכם לסך של 53,316,112 ₪. על מנת להפחית את חבות תשלום מס ההכנסה ומס ערך מוסף של חברות ההפצה של הארגון ועל מנת לשוות כסות חוקית לפעילותן, השתמש הארגון במערך חברות נוסף אשר סיפק חשבוניות מס תשומות כוזבות לחברות ההפצה של הארגון. חברות הכסות של הארגון הנפיקו לחברות ההפצה חשבוניות מס כוזבות בסך של 510,685,235 ₪, כאשר סכום המע"מ הגלום בהן הסתכם לסך של 72,202,128 ₪. סך היקף כלל עבירות הלבנת ההון המיוחסות למשיב בכתב אישום הינו 255,949,310 ₪.

20. הנה כי כן, המעשים המיוחסים למשיב בכתב האישום, במעמדו בראשות ארגון הפשיעה המתואר, מלמדים לשיטתי על מסוכנות רבה הנשקפת ממנו. מסוכנות זו, אף אם אינה נלמדת מכל אחד ואחד מהמעשים המיוחסים למשיב כשלעצמם, מוסקת היא מעובדת מכלול ביצועם ובעיקר בעצם ביצועם במסגרת ארגון פשיעה, ובמודגש כשמדובר במי שהנהיג את ארגון הפשיעה (ראו למשל, בש"פ 2515/13 **אלבז נ' מדינת ישראל** (23.4.13), פס' 16; בש"פ 8389/15 **אוסאמה מאגד אבו עאטר נ' מדינת ישראל** (27.12.2015)).

בהקשר זה ראו ההחלטה בבש"פ 2995/15 **הירש נ' מדינת ישראל** (26.5.2015): "כידוע, עבירות

כלכליות בהיקפים גדולים אשר בוצעו בשיטתיות ובתחכום רב ועל בסיס התארגנות של מספר עבריינים מעידות על מסוכנותו של נאשם ... אין חולק כי המעשים המיוחסים לעורר בכתב האישום, אשר כוללים העלמת מס, הלבנת הון ומעשי מרמה בהיקפים אדירים, מעידים היטב על מידת התחכום ועל השיטתיות שבהן נקט. אשר על כן, אין ספק כי קיימת בעניינו של העורר עילת מעצר של מסוכנות על פי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים."

21. יתר על כן, למשיב מיוחסת עבירה של סחיטה באיומים עם אחר, שבה גלומה מעצם טבעה ואופייה מסוכנותו של העושה, ומסוכנות זו אף מתעצמת בעת בהינתן שבוצעה לכאורה בחסות ארגון פשיעה. כפי שנקבע, בדרך כלל, עבירות של סחיטה באיומים ועבירות שבהן הנאשם מפיל חתתו על קורבנו, אינן מתאימות לחלופת מעצר. בעבירות מסוג זה אף טבוע חשש לשיבוש הליכי משפט בדרך של הטלת מורא על קורבן האיומים. במקרים כאלה, כך נקבע בפסיקה, בדרך כלל אין מקום לשחרור לחלופת מעצר גם משום שהנאשם יכול להמשיך ולבצע עבירות מסוג זה באמצעות הטלפון גם כשהוא ספון בתוך ביתו (ראו למשל: בש"פ 11271/03 **מדינת ישראל נ' אלפרון** (31.12.2003); בש"פ 62457/10 **מרקוס נ' מדינת ישראל** (21.9.2010); בש"פ 2938/05 **גזאני נ' מדינת ישראל- משטרת ישראל** (10.4.2005)).

22. בנוסף לכך, רקעו הפלילי של המשיב, הכולל הרשעה בעבירות של אי מסירת מידע לאחר דרישה; מסירת ידיעה כוזבת; איומים; הדחה בחקירה; העלבת עובד ציבור; איסור עשיית פעולה ברכוש אסור; השמטת הכנסה במזיד; עבירה על חוק הביטוח הלאומי, וביום 14.4.2010 נגזרו עליו בגין כך, בין היתר, 78 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה למשך 18 חודשים, כאשר העבירות המיוחסות לו בגין הלבנת הון ואיומים בוצעו לכאורה בתקופת התנאי, מבלי שהיה בכך כדי להרתיעו. עברו הפלילי של הנאשם מעצים את המסוכנות הנשקפת ממנו, הן בהינתן הרשעה בעבירות שחלקן דומות לעבירות בהן הוא מואשם כעת, והן בשל כך שהמאסר המותנה כלל לא הרתיעו מלבצע לכאורה את המיוחס לו. יתר על כן, אין בידי להתעלם מכך שהנאשם החל לכאורה בפעילות העבריינית המיוחסת לו, במסגרת ארגון הפשיעה המתואר, חודשים ספורים לאחר ריצוי עונשו, הממושך כשלעצמו.

23. פרמטר נוסף שיש בו כדי להעצים את המסוכנות הנשקפת מהמשיב הינו שתיקתו בחקירה. בהקשר זה, ראו למשל: בש"פ 6642/19 **ישראל קקון נ' מדינת ישראל** (31.10.2019): "**כידוע, לשתיקת הנאשם יש נפקות הן במישור הראייתי, והן במישור עילת המעצר, במובן זה שהשתיקה עשויה לחזק את עילת המסוכנות** (בש"פ 8638/96 **קורמן נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(5) 200, 206 (1996); בש"פ 1748/11 **יחזקאל נ' מדינת ישראל** (10.3.2011))."

24. ביחס לחשש להימלטות מאימת הדין, סבורני כי המבקשת הניחה טעמים מספקים וראויים לביסוס עילת מעצר זו. העובדה כי המשיב העתיק את מקום מושבו לאירופה לאחר שחרורו ממאסר, קיים שם את אורחות חייו וניהל את עסקיו, לרבות ארגון הפשיעה המיוחס לו, במהלך שהותו בחו"ל; והעובדה כי הוא הובא ארצה, בתום הליך הסגרה ממושך מספרד, והגם שלבסוף נתקבלה הסכמתו, אין להתעלם שבתחילה

ביקש המשיב להתנגד להסגרתו, ערער על כך לבית המשפט העליון לערעורים בספרד, ואף ביקש מהרשויות בספרד להכיר בו כפליט, בה בעת שחבריו לארגון נעצרו בעקבות כתב האישום. מכלול הנסיבות אכן מעלה חשש כי המשיב עשוי להימלט מאימת הדין ולהמשיך לקיים את אורחות חייו מחוץ לישראל.

25. לבסוף, נחה דעתי כי מתקיימת ביחס למשיב גם עילת מעצר בשל חשש לשיבוש הליכי משפט והשפעה על עדים, נוכח מעמדו כמי שעמד בראש ארגון הפשיעה בעוד יתר חברי הארגון, ביניהם הנאשמים האחרים, סרו למרותו. בנוסף לכך, אין בידי להתעלם מהשפעתו של המשיב על בת זוגו שאף היא נאשמת בכתב האישום, כפי התרשמות שירות המבחן. לבסוף, המשיב הפגין לכאורה צעדים שיש בהם כדי לשבש את חשיפת הארגון וחבריו, כגון השימוש ב"טלפונים מבצעים", השמדת טלפונים סלולריים וכרטיסי סים ועד להברחת חבר ארגון אל מחוץ לגבולות ישראל.

26. אמנם, לא נכחד מעיני כי בחלקו של המשיב בכתב האישום, נגרעו אישומי המס, על אף מעורבותו הנטענת בהם, וזאת בשל אילוצי המדינה ומחויבויותיה כתוצאה מהליכי הסגרת המשיב מספרד לישראל.

בנוסף לכך, לא נעלם מעיני כי נאשמים אחרים באותו כתב אישום, שלחלקם אף מיוחסות עבירות פיסקאליות, שוחררו זה מכבר מהמעצר, ועם הזמן אף בוטל הפיקוח האלקטרוני שהוטל עליהם, הוקלו תנאי שחרורם, ואף מרבית ההקלות נתקבלו בהסכמת המבקשת.

בהקשר זה, אכן עיקרון השוויון מהווה אף הוא שיקול חשוב בהחלטה להורות על מעצר או שחרור בערובה, מקום בו לא קיים שוני רלוונטי בין נאשמים באותו כתב אישום המצדיק את האבחנה ביניהם (ראו למשל: ב"ש 361/83 אלמלם נ' מדינת ישראל, פ"ד לז(2) 381, 386 (1983); בש"פ 2123/14 גאנם נ' מדינת ישראל (3.4.2014)).

כמו כן, ראו פסיקת כב' השופטת (כתוארה אז) א' חיות בבש"פ 5443/03 חמודה לובאני נ' מדינת ישראל (26.6.2003): "אכן, עיקרון השוויון של נאשמים בפני הדין והאיסור להפלות ביניהם, מקום שאין בנמצא הבדלים של ממש, עקרונות מוכרים וחשובים הם והשמירה עליהם חיונית מטעמי צדק והגינות לקיומו של הליך פלילי תקין ... יחד עם זאת, מקום שבו ניתן למצוא הבדלים בין הנאשמים, בעוצמת הראיות לכאורה הקיימת לגבי כל אחד מהם, בסוג האישומים המיוחס להם או ביכולתו של כל אחד מהם להפריך את המסוכנות הראשונית המיוחסת לו, בשל נתונים אינדיווידואליים שונים, כי אז קמה הצדקה להבחין בין הנאשמים ואין מקום להחיל את עיקרון השוויון לגביהם".

ברם, סבורני כי האבחנה בין המשיב שלפני ליתר הנאשמים בכתב האישום הינה חדה ומתבקשת. מדובר בשוני מהותי ככל שזה נוגע לשאלת המעצר, נוכח נתוניו האינדיווידואליים של המשיב. כל נאשם נבחן לגופו, לא רק על בסיס חלקו בכתב האישום, אלא גם בהתייחס למכלול הנסיבות, בין אלה שמפורטות

בכתב האישום ובין אלה שהינן נחלת נסיבותיו האישיות. המשיב שלפניי, יניב בן דוד, מואשם כאמור כי הוא זה ששימש כראש ארגון פשיעה כמתואר בכתב האישום, ואך בשל כך נבדל הוא מיתר הנאשמים, ששימשו בדרגים נמוכים יותר בארגון הפשיעה. על פי כתב האישום, המשיב היווה את "המוח" שהפעיל וניהל את הארגון, והוא זה שקיבל ההחלטות הבלעדי ובעל המילה האחרונה בכל מה שקשור לארגון.

כמו כן, שתיקתו בחקירה ועברו הפלילי של המשיב מלמדים על חוסר מורא מצדו מפני החוק. נראה כי מאסרו הממושך של המשיב לא הרתיעו מביצוע עבירות דומות, מיד לאחר שחרורו ממאסר, בעוד שברקעם של יתר הנאשמים אין עבר פלילי או עבר פלילי המכביד בעניינם. כמו כן, נראה כי לא בכדי העתיק המשיב את מקום מגוריו לאירופה ומשם ניהל ארגון פשיעה מסאב. העמדתו לדין של הנאשם לא הייתה יוצאת אל הפועל לולא הליכי הסגרתו לישראל מספרד, על אף ניסיונותיו לערער עליהם. לבסוף, מיוחסת למשיב עבירת אלימות בדמות סחיטה באיומים. יצוין כי עבירת הסחיטה באיומים מיוחסת למשיב ביחד עם נאשם אחר. אותו נאשם אכן שוחרר מהמעצר זה מכבר, אך יוטעם כי בעת שבית משפט זה דן בבקשת מעצרו, עבירה זו כלל לא יוחסה לו, אלא צורפה לכתב האישום לאחר מכן, עם הוספת המשיב לכתב האישום כנאשם.

על כן, קיימת הבחנה בין חלקו של המשיב בכתב האישום ועצמת עילות המעצר בעניינו, כמפורט לעיל, לבין אלה של יתר הנאשמים בכתב האישום, כך שאין לעשות גזירה שווה ביניהם, ושחרורם של האחרונים מהמעצר אינו מחייב את שחרורו של המשיב.

27. הנה כי כן, משנמצא כי נגד נאשם קיימות ראיות לכאורה להרשעתו במיוחס לו ומשקיימות עילות למעצרו, עדיין שומה על בית המשפט לבחון האם ניתן להגשים את תכלית המעצר בדרך של חלופת מעצר שבה הפגיעה בחירות הנאשם היא פחותה, בשים לב שזכות החפות עומדת לרשותו, כל עוד לא הוכרע דינו לחובתו. ודוק, סעיף 21 לחוק המעצרים קובע כי בטרם החלטה על מעצרו של נאשם עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון האם **"לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של הנאשם פחותה"**, וגם כשעסקין בעבירות המקימות עילת מעצר סטוטורית בשל מסוכנות, על בית המשפט לבחון אפשרות של חלופת מעצר, ובלבד שזו משיגה את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירות פחותה, ועל רקע המסוכנות הקונקרטית הנשקפת מהמשיב [בש"פ 668/18 מוסא אבו זאיד נ' מדינת ישראל (29.1.2018)]; בש"פ 1523/16 מדינת ישראל נ' פרץ (29.2.2016); בש"פ 7237/17 עאמר עאסלה נ' מדינת ישראל (24.9.2017); בש"פ 6128/14 מדינת ישראל נ' הדיה (12.9.2014)]. במסגרת זו ניתן לבדוק גם את האפשרות להורות על מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני [בש"פ 3251/17 משהראוי נ' מדינת ישראל (11.5.2018)]; בש"פ 4256/16 חסין נ' מדינת ישראל (20.7.2016)].

28. כידוע, היתכנותה של חלופת מעצר נעשית בדרך של בחינה דו שלבית. תחילה, יש לבחון האם ככלל, בנסיבות המקרה וברמה העקרונית, קיימת חלופה אשר עשויה להפיג את המסוכנות המיוחסת למשיב ואת החשש לשיבוש מהלכי משפט לרמה מתקבלת על הדעת. אם התשובה לכך היא שלילית, מסתיים הדיון

בנושא חלופת המעצר. ככל שהתשובה לשאלה האמורה היא חיובית, על בית המשפט לבחון את מידת התאמתן של חלופות מעצר קונקרטיות, למשיב המסוים על נסיבותיו המיוחדות (בש"פ 7829/16 **דעודש נ' מדינת ישראל** (31.10.2016); בש"פ 5760/15 **דעיס נ' מדינת ישראל** (3.9.2015); בש"פ 5109/15 **ביטון נ' מדינת ישראל** (30.7.2015)). טיב חלופת המעצר נגזרת, בין השאר, מעוצמתן של הראיות לכאורה להוכחת אשמתו של הנאשם, וכן ממעמדן ועוצמתן של עילות המעצר העומדות נגדו (בש"פ 726/16 **אלחייק נ' מדינת ישראל** (23.2.2016); בש"פ 6722/15 **ניג'ם נ' מדינת ישראל** (26.10.2015); בש"פ 6573/13 **מדינת ישראל נ' אביתר** (10.10.2013)).

29. בנסיבות המקרה שלפניי, ולא בלי לבטים, אני נכון להניח כי המשיב צולח ולו בדוחק רב את המשוכה הראשונה, כך שאין לשלול מניה וביה כי תמצא חלופה שיהא בה כדי להפחית מעצמת עילות המעצר לרף שיאפשר את שחרורו מבית המעצר, על אף חומרת העבירות בהן מואשם. בהקשר זה יוזכר כי בית המשפט העליון קבע לא פעם כי יש לשקול חלופת מעצר גם מקום שמדובר בעבירות חמורות אשר המסוכנות גלומה בהן; וכי מקום שיש בחלופה כדי לתן מענה לחשש מפני הישנות עבירות, על בית המשפט לשחרר את הנאשם לחלופת מעצר (ראו למשל, בש"פ 6866/13 **מדינת ישראל נ' חרפאני**, פסקה 12 (16.10.2013)).

משכך, המשיב יהיה רשאי להשתחרר מבית המעצר, ככל שתמצא חלופה משכנעת במיוחד, שיהא בה פיקוח הדוק מצד מפקחים שמעורים היטב בגורמי הסיכון הנשקפים ממנו ובכוחם יהא להציב לפניו גבולות ברורים ולא ייין את החשש להישנות ביצוע עבירות ולהמלטות מאימת הדין.

30. למותר לציין, תסקיר שירות המבחן הוא כלי רב חשיבות בבוא בית המשפט לקבל החלטות מושכלות. בהקשר זה, נקבע לא אחת כי לשירות המבחן מעמד מיוחד ואין לסטות מהמלצה שלילית מצדו, אלא באופן חריג ומנימוקים כבדי משקל [בש"פ 9487/17 **מדינת ישראל נ' עסאלה** (7.12.2017); בש"פ 35/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (23.1.2018)].

אקדים לומר כי במקרה דנן לא עלה בידי המשיב להציג טעמים מיוחדים וכבדי משקל המצדיקים סטייה מהמלצות שירות המבחן, בכל הנוגע לאישור החלופה שהוצעה מצדו.

31. לפיכך, להמלצתו הנחרצת של שירות המבחן, כך במקרה דנא, להותיר את המשיב במעצר עד לתום ההליכים, יש לתן משקל נכבד ואין להקל בה ראש, אך אין בה כשלעצמה לשלול את האפשרות לשחרר את המשיב להמשך מעצר בפיקוח אלקטרוני או לשחררו בתנאים מגבילים. בית המשפט שוקל בכובד ראש את המלצות שירות המבחן והתרשמותו, אך בסופו של יום בית המשפט הוא האמון על ראיית התמונה המלאה בכללותה, ובכלל זה על התחשבות בשיקולים ונתונים נוספים שאינם תמיד לנגד עיניו של שירות המבחן.

32. לאור זאת, בשים לב למיוחס למשיב ולעברו הפלילי הרלוונטי, ומבלי להקל ראש בהמלצת שירות המבחן להותיר את המשיב מאחורי סורג ובריה, מצאתי להתרשם באופן בלתי אמצעי מרשימה ארוכה של מפקחים אפשריים שהוצעו מטעם המשיב, ואף ניתנו למשיב מספר הזדמנויות להציג מפקחים אפשריים נוספים, וזאת כדי להתרשם ללא מתווכים ממידת התאמתם ומסוגלותם לשמש כמפקחים שבכוחם להטיל מורא ולהציב גבולות בפני המשיב, לבל יפר את תנאי המעצר.

33. דא עקא, לדאבוני, ועל אף מאמציו הראויים להערכה של ב"כ המשיב, עו"ד ערן ערבה, לגייס מערך פיקוח הולם, באתי למסקנה כי אין בידי להורות על שחרורו של המשיב בתנאים מגבילים, ואף לא להמשיך מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני, בשל קושי ממשי לתן אמון במספר מינימלי של מפקחים אפשריים, הדרוש לשם ביסוס מערך פיקוח הולם ויציב עבור המשיב בנסיבות העניין.

למען הצגת התמונה במלואה, אתייחס להלן בקצרה לכל אחד מהמפקחים שהוצגו לפניי:

33.1 מר **דוד ורדי בשרי**, מכר של המשיב, בן 59 ואב ל-3 ילדים, סגן ראש עיריית יהוד לשעבר, וכיום עצמאי בתחום הנדל"ן. דוד מסר לשירות המבחן כי בתקופה זו הוא משמש כמפקח עבור בנו הקטין, ועובד בשתי עבודות. צוין כי בעבר נחקר בתחום המרמה, ולהבנת שירות המבחן תיק החקירה טרם נסגר. שירות המבחן התרשם כי בנסיבות אלה, המפקח המוצע לא יוכל לשמש כערב עבור המשיב.

בדיון בבית המשפט, ציין דוד כי הוא מכיר את המשיב עוד מילדותו ומכיר את משפחתו. עם זאת, לדבריו, הם מעולם לא נפגשו באופן יזום, המשיב לא שיתף אותו בחייו האישיים, והם מעולם לא אירחו זה את זה בביתם. דוד ציין כי פגש במשיב לאחרונה, בעת שהוא עצמו הסתובב בחוצות העיר יהוד במסגרת קמפיין בחירות בקיץ שעבר. לדבריו, דוד, בשנתיים האחרונות, הוא התראה עם המשיב מדי פעם ("שלוש שלום", כלשוננו), ואין ביניהם "קשר הדוק". דוד מסר כי אינו יודע במה המשיב עובד וציין כי אינו נכנס לחייו האישיים. דוד גילה מודעות למיוחס למשיב בכתב האישום ולעובדה כי ריצה בעברו עונש מאסר ממושך. דוד ציין כי הוא אינו מוכן לשאת באחריות קולקטיבית עם שאר המפקחים, במידה והמשיב יפר את תנאי שחרורו בזמן שיהיה בפיקוחם. דוד ציין כי יוכל לפקח על המשיב מספר שעות ביום, ללא סופי שבוע וחגים. דוד אישר כי בעברו נחקר במשטרה בחשד לעבירת מרמה, אך לא הוגש נגדו כתב אישום. לדבריו, בימים אלו הוא משמש כמפקח על בנו בתיק המתנהל נגדו.

התרשמתי כי מידת היכרותו של דוד את המשיב הינה שטחית ביותר. לא נשמע הסבר לכך שהמפקח המוצע טען כי פגש במשיב במהלך השנתיים האחרונות, בשעה שאין חולק כי באותה תקופה שהה המשיב באירופה, כשבחלק מהתקופה היה במעצר בספרד. התרשמתי כי המפקח המוצע נעדר יכולת ואף רצון של ממש לשמש כמפקח עבור המשיב, ולמעשה הוא משמש בימים אלה כמפקח עבור בנו, כך שלא שוכנעתי שיוכל להתפנות לפיקוח נוסף.

33.2 מר יוסי שר, שכן של אביו של המשיב, גמלאי בן 71, ועובד בתחום האבטחה.

שירות המבחן ציין כי המפקח המוצע מסר כי מתנהל נגדו הליך חקירה בחשד לביצוע עבירות אלימות ומרמה. שירות המבחן התרשם כי המפקח המוצע מתקשה לבחון חלקים בעייתיים ומניפולטיביים בהתנהלותו של המשיב, תוך שהוא ממוקד ב"הצללתו". שירות המבחן העריך שהמפקח המוצע יתקשה באופן ממשי להוות גורם ממתן ומציב גבולות עבור המשיב.

בדיון בבית המשפט, סיפר יוסי כי הוא מצוי בקשרי חברות טובים עם אביו של המשיב, ומכיר את המשיב מאז היוולדו. לדבריו, פגש את המשיב לאחרונה לפני כ-3 או 4 שנים, טרם נסיעתו לספרד, ולאחר מכן שוחח עמו פעם אחת בטלפון. יוסי ציין כי אינו יודע על מעשיו של המשיב בספרד ואף לא התעניין בכך. יוסי הביע מודעות למיוחס למשיב בכתב האישום ולעברו הפלילי. יוסי אישר כי קיים בעניינו תיק פתוח בפרקליטות, אך לדבריו הוא עתיד להסגר בקרוב, והוסיף כי נחקר בעבר בחשד לעבירות מס. יוסי מסר כי המשיב קשוב לו ויכבדו.

המבקשת הציגה חומר מודיעיני ביחס למפקח המוצע לעיון בית המשפט.

התרשמתי מרצונו הכן של יוסי לסייע למשיב על בסיס היכרותו את אביו. עם זאת, ניכר כי הקשר בינו לבין המשיב הינו רחוק ושטחי ביותר, הוא אינו מעורה בחייו ולא ער לגורמי הסיכון אצל המשיב. התרשמתי כי המפקח המוצע יתקשה לשמש כדמות סמכותית וממתנת עבור המשיב, ומכלל הנסיבות שהובאו בפני הוא אינו מתאים לשמש כמפקח.

33.3 מר ציון בן דוד, בן דודו של המשיב, בן 50, נשוי ואב לשלושה. שירות המבחן התרשם כי ציון מבטא אמביוולנטיות בנוגע לערבותו, וכי ייתכן ופועל תחת לחצים משפחתיים, דבר אשר יקשה עליו להירתם למלאכת הפיקוח.

בבית המשפט סיפר ציון כי הוא מכיר את המשיב מילדות, וכך גם את אחיו ויתר משפחתו. ציון מסר כי בשנים בהן שהה המשיב בספרד, הוא לא היה בקשר עמו, אשר שמר על קשר קרוב עם אמו של המשיב. ציון הביע מודעות חלקית למיוחס למשיב בכתב האישום, וציין כי לא התעמק בכך ולא שוחח על כך עם המשיב. בעניין זה, ציין: "הדעה האישית שלי היא שיש שם הרבה דברים מופרכים בכתב האישום. אני מכיר אותו אבל לא יכול לחשוב שהוא ראש ארגון פשע. אני יודע שהוא ריצה מעצר בכלא על פחות או יותר אותן עבירות, עבירות מס אבל ראש ארגון פשע?". וכן: "יש הרבה שעושים רצח אופי ועד שמגיעים לביהמ"ש מגלים שההר הוליד עכבר". ציון סיפר כי לא התעניין במה הואשם המשיב בעבר, והתעדכן בעיקר דרך משפחתו. ציון מסר כי הוא מוכן לשמש כמפקח על המשיב, ולמלא את חובותיו, אך אינו מוכן לסכן עצמו במקרה של הפרה בעת שהמשיב בפיקוח אחרים.

התרשמתי כי מעורבותו של ציון בחייו של המשיב מועטה, הוא הפחית מחומרת העבירות המיוחסות למשיב וממידת אחריותו, ועל כן סבורני כי יתקשה לזהות מצבי סיכון ולהציב בפני המשיב גבולות ברורים. כמו כן, מדבריו של ציון עלה כי הוא אינו מוכן לשאת באחריות

קולקטיבית עם יתר המפקחים המוצעים. לאור האמור, מצאתי כי אין מדובר במי שמתאים לשמש כמפקח על המשיב.

33.4 גב' **קארין פרץ**, חברת משפחה של המשיב, סטודנטית למשפטים, אם ל-2 פעוטות ומצויה בחופשת לידה. שירות המבחן התרשם כי המדובר בבחורה צעירה, אם טרייה לשני פעוטות, בעלת רצון ונכונות לסייע, אך תתקשה באופן ממשי להציב גבולות ברורים עבור המשיב ולזהות מצבי סיכון. לאור האמור, מצא שירות המבחן כי קרין אינה מתאימה לפקח על המשיב.

בבית המשפט סיפרה קארין כי היא בקשר קרוב עם משפחתו של המשיב, בעיקר עם אחות של אימא שלו. הקשר ביניהם מתבטא במפגשים משפחתיים וחברתיים. קארין מסרה כי שיחתה האחרונה עם המשיב הייתה לפני כ-4 שנים. קארין הביעה מודעות למיחוס למשיב בכתב האישום ולחומרת האישומים. קארין ציינה כי דבר מעצרו של המשיב נודע לה מאמו, והיא סברה שכתב האישום "קצת מוגזם", אבל לאור עברו הפלילי הדבר לא הכה בה "כרעם ביום בהיר". קארין מסרה כי לא שוחחה עם המשיב על המיחוס לו, וכי הקשר ביניהם סובב סביב המשפחה והילדים. קארין לא ידעה לספר על אודות משלח ידו. קארין הביעה מודעות לעברו הפלילי של המשיב, וציינה כי לא שוחחה עמו על כך ולא הייתה בקשר עמו בזמן מאסרו הקודם. קארין הביעה מודעות לתפקיד הפיקוח והסכמה לפקח על המשיב.

התרשמתי מרצונה הכן של קארין ומהבעת רצינותה לפקח על המשיב ולסייע בידו. עם זאת, התרשמתי כי הקשר ביניהם אינו קרוב, ואינו אישי, והיא תתקשה לשמש דמות סמכותית מציבת גבולות עבור המשיב.

33.5 מר **שמואל לס**, דוד של בת זוגו של יניב, בן 59 ואב ל-3 ילדים. שירות המבחן ציין כי שמואל ביטא עמדות בעייתיות הנוגעות לגורמי אכיפת החוק, בין היתר חיווה דעתו כי נעשה למשיב ולבת זוגו עוול בעצם מעצרו, ובגין התנאים המגבילים שהוטלו על בת זוגו. שירות המבחן התרשם כי שמואל נטה לטשטש חלקים בעייתיים בהתנהלותו של המשיב, תוך שהדגיש את תפקידו כאב, חרף מגורי המשיב באירופה בשנים האחרונות. שירות המבחן התרשם כי לאור גוננות גבוהה שביטא כלפי בת זוגו וילדיו של המשיב, יתקשה שמואל לדווח במקרה של הפרה.

בבית המשפט תיאר שמואל קשר טוב עם המשיב ומשפחתו, אך אישר כי שיחתו האחרונה עם המשיב הייתה לפני כ-3 או 4 שנים, טרם נסיעתו לספרד. שמואל מסר כי אינו יודע במה המשיב עוסק. שמואל הביעה מודעות למיחוס למשיב בכתב האישום והביעה כעס כלפיו, והוסיף: "בהיכרותי את יניב הרבה שנים, כשקראתי את כתב האישום אמרתי שאם זה באמת נכון זו טיפשות ככה. כשקראתי את כתב האישום, הופתעתי, בטח שהופתעתי מכתב האישום. אני מכיר את העבר שלו מלפני כמה שנים, אותו דבר. הופתעתי אם בן אדם עושה את אותה טעות פעמיים. זו דעתי". שמואל הביעה נכונות ורצון לסייע למשיב. שמואל ציין כי שימש כמפקח על בת זוגו של המשיב, גילה, אשר מואשמת גם היא בכתב האישום. שמואל מסר כי נחקר

בעבר במשטרה בחשד למעילה בחברה, אך התקשה לזכור כי בשנת 2013 נחקר גם בחשד לעבירה של ייבוא סמים מסוכנים. הובהר כי לא הוגשו נגדו כתבי אישום.

התרשמתי כי שמואל הביע דאגה כנה למשיב, בת זוגו, ובמיוחד לילדיהם והביע רצון לסייע להם. עם זאת, בשים לב לכך שהמפקח המוצע ניסה להסתיר את העובדה כי נחקר בעבר בחשד לייבוא סם, על אף שנשאל על חקירותיו במשטרה, הרי שיש קושי לתן בו אמון כי ישמש כמפקח סמכותי עבור המשיב, וידווח למשטרה במקרה של הפרה.

33.6 מר **אסף ששון**, חבר ילדות של המשיב, בן 44, גרוש ואב ל-3 ילדים, עובד שדות התעופה. שירות המבחן התרשם כי אסף מחזיק בעמדות מטשטשות הנוגעות למשיב, ובין היתר לא ידע מדוע ריצה המשיב בעברו כ-6 שנות מאסר. שירות המבחן התרשם כי לצד הבנה מילולית למחויבותו, יתקשה אסף להוות גורם מפחית סיכון ולזהות מצבי סיכון אצל המשיב.

בבית המשפט סיפר אסף כי הוא מכיר את המשיב מילדות, טען שיש לו עסקים, אך לא ידע לפרט מעבר לכך. אסף גילה מודעות לעברו הפלילי של המשיב, אך מסר שלא שאל את המשיב על כך. אסף אישר כי לא פגש במשיב ב-3 שנים האחרונות, וכשנודע לו על מעצרו הנוכחי, יצר קשר עם משפחתו והציע את עזרתו. אסף גילה מודעות חלקית לסיבת מעצרו של המשיב, ובמילותיו: המשיב נעצר "גם על הקטע הזה של המס משהו". אסף הביע הבנה לחובותיו כמפקח ורצון לסייע למשיב כל אימת שאינו בעבודה. אסף מסר כי נחקר בעבר בחשד לעבירות בניה, אך התקשה לזכור כי בשנים 2006-2008 נחקר גם בחשד לעבירות איומים, היזק לרכוש, ותקיפת שוטר. הובהר כי לא הוגשו נגדו כתבי אישום.

התרשמתי כי לאסף נוכחות מצומצמת למדי בחייו של המשיב, ובשנים האחרונות הם למעשה לא שמרו על קשר, והוא אינו מעורה בחייו. בנוסף לכך, העובדה כי המפקח המוצע לא נתן גילוי מלא על אודות חקירותיו במשטרה כחשוד, על אף שנשאל על כך, מעוררת קושי של ממש לתן בו אמון. התרשמתי אם כן כי לא יהא בידי אסף היכולת לזהות גורמי סיכון במצבו של המשיב, להציב בפניו גבולות וספק אם ניתן לתן בוא אמון כי ידווח למשטרה במידה של הפרה מצד המשיב.

33.7 מר **יצחק ארוך**, מכר של המשיב, בן 55 ואב ל-3 ילדים, קצין בטחון לשעבר בבית החולים שיבא, ועובד כיום כנהג משאית בחצי משרה. שירות המבחן התרשם כי יצחק מבטא רצון לסייע למשיב לשהות במחיצת ילדיו, חרף העובדה כי במשך כשנתיים טרם מעצרו הנוכחי התגורר בחו"ל, הרחק מבני משפחתו ומכריו. שירות המבחן התרשם כי יצחק נוטה להשליך מצבו של המשיב על גורמים חיצוניים ומטשטש חלקים בעייתיים ומרמתיים. שירות המבחן התרשם כי יצחק אינו ער דיו למצבי סיכון מצדו של המשיב ולהערכתו יתקשה להפחית הסיכון הנשקף ממנו ולהציב בפניו גבולות במקרה הצורך.

בבית המשפט מסר יצחק כי הוא מכיר את המשיב מזה כ-15 שנים, כשהיה לקוח במכולת שהייתה

בבעלותו של המשיב, אך מאז הוא אינו יודע במה עוסק המשיב. יצחק מסר כי ראה לאחרונה את המשיב לפני כ-3 שנים, ובמהלך שהיית המשיב בספרד הם לא היו בקשר, אך הוא שמר על קשר עם משפחתו. יצחק אישר כי לא הביע עניין ביחס לעבירות בהן מואשם המשיב, ובמילותיו: "אין לי מושג במה הוא מואשם לא עניין אותי לשאול. מכל הכתבות אני יודע במה הוא מואשם פחות או יותר, קראתי שזה הלבנת הון. אני לא יודע מה זה אומר". יצחק ביטא מודעות חלקית לעברו הפלילי של המשיב וציין כי אין לו עניין בכך ולא שאל על כך את המשיב. יצחק ציין כי שימש בעבר כמפקח באישור בית משפט, הביע מודעות לחובותיו ורצון לפקח על המשיב.

התרשמתי מרצונו הכן של המפקח המוצע לסייע לשחרורו של המשיב, אך מידת ההיכרות ביניהם דלה ביותר, והתרשמתי כי הוא אינו מגלה עניין של ממש במיוחס למשיב, ומכאן יתקשה לזהות גורמי סיכון במצבו ולהציב בפניו גבולות לבל ישוב לבצע מעשים דומים.

33.8 מר יהושע נגר, חבר של המשיב, שחקן כדורגל לשעבר, נשוי ואב ל-3 ילדים.

שירות המבחן ציין כי יהושע מכיר את המשיב מאז היותם צעירים, ובשנים האחרונות שמרו על קשר מרוחק, המבוסס על "כבוד הדדי". יהושע עדכן כי לאחרונה נחקר בחשד לביצוע עבירה של הטרה מינית בפומבי. שירות המבחן התרשם כי בשל אי בהירות בנוגע למצבו המשפטי של יהושע, הוא עשוי לחוות בלבול ועמדות בעייתיות מול גורמי החוק, אשר יקשו עליו להוות גורם מציב גבולות ברורים עבור המשיב במסגרת מעצר הבית. כמו כן, בהיותו בעיצומו של הליך משטרי, התקשה שירות המבחן לבוא בהמלצה בנוגע להתאמתו של יהושע לתפקיד הפיקוח.

בדין בבית המשפט סיפר יהושע כי הוא מכיר את המשיב מעיר ילדותם מעל עשרים שנה, וראה אותו לאחרונה, לפני מספר שנים, טרם נסיעתו לספרד, ושמר עמו על קשר טלפוני. יהושע ציין כי למיטב ידיעתו המשיב הוא "איש עסקים לגיטימי" שעוסק בנדל"ן. יהושע גילה מודעות חלקית לאמור בכתב האישום, ומודעות חלקית לעברו הפלילי של המשיב. יהושע ציין כי אין לחובתו עבר פלילי, אך הוא נחקר לפני כמספר שבועות בחשד לביצוע הטרדה מינית בפומבי. יהושע הביע הבנה ורצון לשמש כמפקח עבור המשיב.

התרשמתי כי מדובר במפקח ראוי ורציני, שגילה רצון אמיתי לסייע למשיב, על אף חובותיו כלפי משפחתו, אמו החולה, וצרכי עבודתו. עם זאת, התרשמתי כי היכרותו של יהושע את המשיב הינה שטחית, ואינה מספיקה על מנת לאפשר ליהושע לזהות גורמי סיכון מצד המשיב. בנוסף לכך, אין בידי להתעלם מהחששות שהעלה שירות המבחן נוכח החקירה המתנהלת בימים אלו כנגד המפקח המוצע והשלכותיה האפשריות.

33.9 מר גיל שהרבני, מכר של המשיב, בן 50 אב ל-3 ילדים, עובד כעצמאי במכירת שעונים. שירות המבחן התרשם כי מדובר במי שמגלה רצון טוב לסייע למשיב להתמודד עם משבר מעצרו, אך לצד זאת התגבש הרושם כי גיל אינו ער דיו לדפוסיו הבעייתיים של המשיב. לאור

האמור ולאור קשריו החברתיים של המפקח המוצע עם אנשים בעלי רקע פלילי, לא בא שירות המבחן בהמלצה לאשרו כמפקח על המשיב.

גיל מסר לפני כי הכיר את המשיב במסגרת עבודתו לפני כ-15 שנים, ולאחרונה התראה עמו לאחר שחרורו מהמאסר לפני כשנתיים וחצי, טרם טס לספרד. מאז שמר עמו על קשר טלפוני. גיל ציין שאינו מודע לסיבת עזיבתו של המשיב את הארץ וככל הידוע לו המשיב נסע "להתאוויר". גיל הביע את מורת רוחו למשמע המיוחס למשיב בכתב האישום ואף ציין כי דיבר עם המשיב על כך. גיל ביטא מודעות לעברו הפלילי של המשיב, וציין כי לא ביקר אותו בזמן מאסרו, אך היה עמו בקשר טלפוני. גיל הביע רצון לשמש כמפקח על המשיב. גיל ציין כי שימש בעבר כמפקח באישור בית משפט למשך כ-9 חודשים. גיל ציין כי נחקר מספר פעמים בעבר, בין היתר בחשד לקשירת קשר ומעורבות בארגון פשיעה, אך לא הוגשו נגדו כתבי אישום.

יצוין כי במהלך הדיון הובא לעיוני מידע מודיעיני הקשור למפקח המוצע.

התרשמתי כי גיל מודע לתפקיד הפיקוח ונכון לסייע למשיב. הבאתי בחשבון כי גיל שימש בעבר כמפקח באישור בית משפט וכי לא נמסר על הפרות במהלך אותו פיקוח. עם זאת, בשים לב למכלול הנסיבות שהובאו לפניי, כפי שהזכרתי לעיל, ובשים לב לאמור בתסקיר שירות המבחן, אין בידי לאשר את המפקח המוצע, נוכח החשש כי יתקשה לדווח על המשיב במידה של הפרה מצדו.

33.10 גב' **ירדנה ביטון**, דודתה של בת זוגו של המשיב, אינה עובדת, גרושה ואם ל-6 ילדים. ירדנה לא התייצבה בפני שירות המבחן על אף שזמנה על ידו. על אף זאת, נעתרתי לבקשת ב"כ המשיב להתרשם מהתאמתה במהלך הדיון. ירדנה סיפרה כי היא משמשת כמפקחת על גילה בן דוד, והן בקשר קרוב. ירדנה ציינה כי טיפלה בעבר בבנו הבכור של המשיב ואף הייתה בקשר טלפוני עמו, עד שטס לספרד. ירדנה הביעה מודעות לכתב האישום וציינה כי לא הייתה מופתעת, שכן המשיב כבר הורשע בעבר בעבירות דומות. ירדנה סיפרה כי בעת ששמרה על ילדיו של המשיב, ובעת ששימשה כמפקחת על גילה, היא קיבלה מדי חודש כסף מאימה של גילה, כ"מעין משכורת", וכיום היא נתמכת כלכלית בילדיה ומתכוונת לחפש עבודה. ירדנה מסרה כי תוכל לפקח על המשיב באם ישהה בביתה של גילה. ירדנה ציינה כי היא מאמינה שתוכל להוות דמות סמכותית למשיב, וכי הוא מכבד אותה ומכיר את עמדתה בקשר לחוק. ירדנה גילתה הבנה לחובותיה כמפקחת.

התרשמתי כי ירדנה בעלת רצון טוב וכן לסייע למשיב, ובעיקר לבת זוגו גילה. נראה כי ירדנה מבינה את חובות הפיקוח ומוכנה לקחת על עצמה את האחריות הנדרשת. עם זאת, נראה כי אין בידה של ירדנה את היכולת הכלכלית להתחייב לשלם את הערבות, באם תידרש לשלמה. כמו כן, התקבל הרושם כי קשריה של ירדנה עם המשיב הינם באמצעות בת זוגו, כך שספק בעיני מהי מידת ההשפעה ויכולתה להציב בפניו גבולות ולהטיל עליו את מרותה, ללא נוכחותה

של בת זוגו. לבסוף, ירדנה מסרה כי בימים אלו בכוונתה לתור אחר מקום עבודה חדש, כך שלא ידוע מה יהיו האילוצים הכרוכים בכך, ומה יהיו ההשלכות של מקום עבודה חדש על זמינותה של ירדנה לשמש כמפקחת עבור המשיב.

33.11 גב' **לי הלפרין**, אחות של המשיב, בת 29, נשואה ואם ל-3 ילדים קטינים, מתגוררת עם משפחתה ואימה. שירות המבחן התרשם כי לי מתקשה להתייחס להתנהלות בעייתית מצדו של המשיב וכי היא ממוקדת בהבנתה את מסגרת הערבות. כמו כן, ממידע שהועבר לשירות המבחן עולה כי לי נחקרה במסגרת הפרשה נשוא כתב האישום הנוכחי, ולהערכת שירות המבחן תתקשה להציב גבולות ברורים עבור המשיב ולזהות מצבי סיכון מצדו.

בבית המשפט מסרה לי כי היא עובדת בשיווק, בעיקר מהבית למעט יום אחד בשבוע, ובעסק של אביה בטיפול בנכסי נדל"ן. לי מסרה כי תוכל לשמש מפקחת על המשיב מדי יום במהלך השבוע, בעת שילדיה במסגרות החינוכיות. לי הגדירה את הקשר בינה לבין המשיב כ"בסדר", ומסרה שהיא בקשר קרוב יותר עם אחיה האחרים. לי הביעה מודעות למיחוס למשיב, וסלידה מהמעשים המיוחסים לו. לי סיפרה כי לא הופתעה מהמיחוס למשיב, היות ובעברו הורשע בעבירות דומות. לי מסרה כי נהגה לבקר את המשיב בעת שריצה את מאסרו הקודם, ולאחר מכן טסה לספרד עם משפחתה על מנת לבקרו. לי מסרה כי נחקרה במשטרה במסגרת התיק נגד המשיב, וכן פעם נוספת בחשד לאיומים. לי מסרה כי למיטב ידיעתה המשיב הוא איש עסקים ואמרה כי "הוא היה מתעסק בזמנו עם הוט ועם יס. היו לו מסעדות, היו לו סופרים. אין לי מה להוסיף". לי הביעה מודעות לחובותיה כמפקחת.

התרשמתי מרצונה הכן של לי לשמש כמפקחת, חרף האילוצים המשפחתיים והאישיים עמם היא מתמודדת. שותף אני להתרשמות שירות המבחן בדבר החשש שהמפקחת המוצעת תתקשה להטיל מרותה על המשיב ולהציב בפני גבולות. עם זאת, לא מצאתי לפסול את האפשרות לשלבה במערך הפיקוח, באופן מוגבל ומצומצם, ככל שהיו נמצאים מפקחים נוספים המתאימים לכך.

34. הנה כי כן, התרשמתי מרצונם הכן של המפקחים המוצעים להירתם למלאכת הפיקוח על המשיב ולהביא לשחרורו ממעצר. ברם, רובם של המפקחים המוצעים גילו מודעות מעטה ביחס למיחוס לו בכתב האישום ולרקע שהביא למעצרו, וניכר כי הם אינם מעורבים דיו, אם בכלל, בחייו של המשיב. אציין כי אמנם אין צפייה כי המפקחים המוצעים יכירו את כתב האישום על בוריו, אולם מצופה מהם לדעת באופן בסיסי על אודות נסיבות ביצוע העבירות המיוחסות למשיב. לעניין זה, ראוי להזכיר את ההלכה הקובעת כי המפקחים נדרשים להבין את אשר אירע במסכת העבריינית המגוללת בכתב האישום, לרבות מורכבותם ותחכומם של המעשים המפורטים בה, על מנת שיהיו מסוגלים לעמוד על גורמי הסיכון ולמנוע את הישנותם. כמו כן, על המפקחים להכיר מי הן הנפשות הפועלות ולהיות מודעים למניפולציות העלולות להתרחש מצדו של המפוקח (ר' בש"פ 8082/12 **אברהם נ' מדינת ישראל** (23.12.2012)). יתר על כן, התרשמתי כי חלק מהמפקחים המוצעים הקלו ראש במעשים המיוחסים למשיב, ולא התרשמתי כי יאה ביכולתם לזהות גורמי

סיכון מצדו ולתן להם מענה הולם. סבורני אם כן כי לא יהיה בכוחם של המפקחים המוצעים להציב גבולות בפני המשיב ולהטיל עליו את סמכותם ומרותם לבל ישוב על מעשיו, או למצער יקפיד למלא אחר תנאים מגבילים ככל שישוחרר מהמעצר.

35. לא נעלם מעיני כי כתב אישום מרובה נאשמים, אישומים ועדים, ומשך ניהולו צפוי להימשך זמן רב. ברם, כנגד נתון זה, שאף קשה לאומדו בשלב זה, עומדים כמבואר לעיל, שיקולים אחרים כבדי-משקל שלא מאפשרים, נכון לנקודת זמן זו, להיעתר לבקשת המשיב לשחררו, אך בשל משכו הצפוי של המשפט. לכן, הימשכות ההליכים הצפויה, אין בה כדי לגבור על יתר השיקולים, ואיני סבור שיש בכוחו של נתון זה לשנות את נקודת האיזון, לפחות לא לעת הזו.

36. לאור המקובץ, המעשים המיוחסים למשיב, המסוכנות הנשקפת מהם, עברו הפלילי, התנהלות נטולת הרתעה לאחר ריצוי עונש מאסר ממושך, ולאחר שעמדתי על קנקנם של המפקחים שהוצגו, באתי למסקנה כי אין לפניי חלופה הולמת שתאפשר את שחרורו של המשיב, הן בשל חולשת המפקחים המוצעים להציב גבולות ברורים ואיתנים בפניו והן בשל חוסר האמון בו עצמו ועצמת עילות המעצר עליהם עמדתי. בהעדר פיקוח אנושי מתאים לא מצאתי כי הוספת מעטה של פיקוח אלקטרוני יספק מענה ראוי, שהרי ידוע הוא כי תנאי לכך הינו קיומו של פיקוח אנושי הולם, הרוכש את אמונו של בית המשפט ומאושר על ידו.

37. **אשר על כן, בהינתן נסיבותיו האישיות של המשיב, ובהעדר חלופה מתאימה, אני מורה על מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו.**

ניתנה היום, ט"ז חשוון תש"פ, 14 נובמבר 2019, במעמד
הצדדים.